

23 Μαρτίου 2017

Ψηφιακοί νομάδες: Εργασία μακριά από το γραφείο

/ [Επιστήμες, Τέχνες & Πολιτισμός](#)

Ο κόσμος αλλάζει και μαζί με αυτόν η εργασία. Όλο και περισσότεροι αποφεύγουν τη ζωή στο γραφείο και το κλασικό ωράριο 9 με 5, προκειμένου να ακολουθήσουν τα δικά τους όνειρα καριέρας, μακριά από τη ρουτίνα της καθημερινότητας. Από την άλλη, μεγάλες εταιρείες, στο πλαίσιο της αναζήτησης του καλύτερου ανθρώπινου δυναμικού, δεν διστάζουν να προσλαμβάνουν άτομα που δουλεύουν από απόσταση (remote workers).

Το περασμένο καλοκαίρι συνάντησα μια ομάδα νέων ανθρώπων από το εξωτερικό που είχαν σταματήσει στο καφενείο της γειτονιάς μου για να φάνε. Ήταν ένας Ρουμάνος και η ίδιας εθνικότητας σύντροφός του, μία Αμερικανίδα και μία Γερμανίδα. Αποκαλούσαν τους εαυτούς τους «digital nomads». Δεν είχα ακούσει ξανά τον όρο. Συζητώντας μαζί τους και ψάχνοντάς το περαιτέρω, έμαθα ότι πρόκειται για μια αντισυμβατική «φυλή» που αποτελείται από ελεύθερους επαγγελματίες και νέους επιχειρηματίες που τους αρέσει να συνδυάζουν τη δουλειά με την ευχαρίστηση. Με το λάπτοπ στην τσάντα ταξιδεύουν σε μακρινά μέρη και στήνουν το «γραφείο» τους κάτω από εξωτικά δέντρα ή δίπλα στη θάλασσα, παντού, αρκεί να υπάρχει καλή σύνδεση ίντερνετ.

Οι τέσσερις νέοι που γνώρισα εκείνη την ημέρα ήταν όλοι επιβάτες του Coboat, ενός μεγάλου καταμαράν που λειτουργεί ως πλωτό γραφείο για ψηφιακούς νομάδες. Το σκάφος ξεκίνησε τα ταξίδια του το 2015, έχει χωρητικότητα 20 ατόμων και διαθέτει, φυσικά, wi-fi. «Δεν απευθυνόμαστε σε ναυτικούς.

Απευθυνόμαστε σε εργαζομένους εξ αποστάσεως, δημιουργικούς ανθρώπους και νέους επιχειρηματίες. Στο Coboat δημιουργείς νέους φίλους, ανταλλάσσεις απόψεις και παίρνεις από τους συνεπιβάτες σου feedback για τα πρότζεκτ που “τρέχεις”», λέει ο Gerald Schombs, συν-

ιδρυτής του Coboat. Μία εβδομάδα στο σκάφος κοστίζει περίπου 1.300 ευρώ. Πέρα από το να «συνδέει» νέου τύπου εργαζομένους, οι ιδιοκτήτες προσπαθούν «όσο ταξιδεύουμε, να βρίσκουμε νέες λύσεις για τη μόλυνση των ωκεανών».

Ο «ψηφιακός νομαδισμός» ή το location independent entrepreneurship (επιχειρηματικότητα χωρίς γεωγραφικούς περιορισμούς), όπως αλλιώς αποκαλείται, είναι μια νέα τάση στην εργασία που πλέον παίρνει διαστάσεις κινήματος.

Οι ψηφιακοί επιχειρηματίες οργανώνονται πια σε ομάδες στο Facebook –με χιλιάδες μέλη– και πραγματοποιούν συνέδρια στην Ασία και στην Ευρώπη. Συχνά ο «ψηφιακός νομαδισμός» περιγράφεται ως μια «δουλειά όσο ταξιδεύεις», αλλά οι περίπου 500 χιλιάδες άνθρωποι που ακολουθούν αυτό το λαϊφστάιλ θεωρούν ότι είναι κάτι παραπάνω από μεγάλες διακοπές. Το σίγουρο είναι πια ότι με την παγκοσμιοποίηση και την ανάπτυξη της τεχνολογίας δεν έχει σημασία πού βρίσκεται η φυσική σου παρουσία. Στην πραγματικότητα, ο ψηφιακός νομαδισμός καλύπτει τόσο πολλές προτιμήσεις και χαρακτήρες ανθρώπων, που μόνο η ανάγκη τους για ελευθερία και τη σύγχρονη τεχνολογία είναι αυτό που τους ενώνει. Ας γνωρίσουμε λοιπόν μερικούς από αυτούς.

Jodi Ettenberg

—

Γαστρονομική μπλόγκερ

www.legalnomads.com

Περιγράψτε μας εν συντομία τι κάνετε και πού είναι η έδρα σας;

Γράφω κείμενα για τη γαστρονομία και κάνω ομιλίες. Το φαγητό είναι ο τρόπος μου για να μιλάω για την ιστορία και την κουλτούρα διάφορων λαών. Κατάγομαι από τον Καναδά, σπούδασα εκεί, αλλά εργάστηκα ως δικηγόρος πέντε χρόνια στη Νέα Υόρκη. Κάποια στιγμή πήρα μια άδεια άνευ αποδοχών για έναν χρόνο, οπότε ξεκίνησα να ταξιδεύω σε όλο τον κόσμο. Εστησα ένα δικό μου μπλογκ, για να μπορούν να με παρακολουθούν οι φίλοι και η οικογένειά μου. Σχεδιάζα να επιστρέψω στη δικηγορία, αλλά έναν χρόνο αργότερα μου είχαν περισσέψει αρκετά χρήματα από το αρχικό μου μπάτζετ – δεν υπολόγισα πόσο φθηνή ήταν η Ασία! Αυτό και επίσης το γεγονός ότι τα κείμενά μου άρχισαν να αρέσουν και σε άλλους ανθρώπους πέραν των συγγενών μου. Το CNN Travel στην Ασία μού ζήτησε να συνεργαστώ μαζί τους και τότε σκέφτηκα: «Χμ, μήπως αυτό μπορεί να είναι μια νέα καριέρα;». Εχουν περάσει ήδη εννιά χρόνια από τότε.

Ποια είναι τα πλεονεκτήματα του ψηφιακού νομαδισμού;

Υπάρχουν πολλά. Το ένα είναι ότι είσαι αφεντικό του εαυτού σου, το άλλο είναι ότι ζεις όπου θέλεις. Προσωπικά, μου αρέσει το ότι μπορώ να ζω σε μέρη με πλούσια γαστρονομική κουλτούρα, να έχω φίλους σε όλο τον πλανήτη, τους οποίους μπορώ να συναντώ κατά καιρούς. Ακόμη, μπορώ να περνάω πολύ περισσότερο χρόνο με την οικογένειά μου απ' ό,τι παλιότερα. Πολλοί άνθρωποι πιστεύουν το αντίθετο, αλλά τώρα έχω τόσο ευελιξία ώστε, όταν με χρειάζονται, να μπορώ να τους

επισκέπτομαι.

Ποια είναι τα μειονεκτήματα αυτού του λαϊφστάιλ;

Το γεγονός ότι δεν έχεις ένα σταθερό εισόδημα, όπως συμβαίνει άλλωστε σε κάθε ελεύθερο επαγγελματία. Και η έλλειψη άλλων υπηρεσιών, όπως η ιατροφαρμακευτική περίθαλψη ή μια σταθερή διεύθυνση αλληλογραφίας. Είναι επίσης καμιά φορά θλιβερό που δεν μπορείς να έχεις όλους αυτούς που αγαπάς σε ένα μέρος.

Πρέπει να είναι κανείς ευκατάστατος;

Πρέπει να είσαι αρκετά προνομιούχος ώστε να μπορείς μια μέρα να πακετάρεις τα πράγματά σου και να φύγεις. Καταλαβαίνω ότι υπάρχουν πολλοί άνθρωποι στον κόσμο που δεν μπορούν να το κάνουν αυτό, για λόγους υγείας, επειδή προέρχονται από υπανάπτυκτες χώρες κ.τ.λ. Αλλά υπάρχουν πολλοί που μπορούν, αλλά αρνούνται. Φοβούνται να πάρουν το ρίσκο. Και αυτό μου ακούγεται λογικό, αλλά καμιά φορά, αν σου το επιτρέπει η ζωή σου, αυτά τα ρίσκα μπορούν να σε ανταμείψουν.

Η Τζόντι, αναζητώντας το καλό φαγητό, έχει ταξιδέψει σε πολλές χώρες. Ο ψηφιακός νομαδισμός σημαίνει για εκείνη ευελιξία.

Jimmy Hayes και Doug Barber

—

«Ταξιδεύαμε συνέχεια, όμως δεν μπορούσαμε να βρούμε πουθενά τον κατάλληλο ταξιδιωτικό εξοπλισμό. Κάτι που να συνδυάζει την τεχνολογία για σκληροτράχηλες εξωτερικές συνθήκες με το καθαρό ντιζάιν που συναντάς στο σπίτι. Ετσι, ξεκινήσαμε στο Kickstarter το δικό μας brand, το Minaal. Τώρα φτιάχνουμε δικά μας σακίδια και αξεσουάρ που σε βοηθούν να φτάσεις σε προορισμούς απομακρυσμένους με πιο ταχύ και παραγωγικό τρόπο».

Ποια είναι τα πλεονεκτήματα του τρόπου που εργάζεστε και ζείτε;

Μπορούμε να βρισκόμαστε όπου χρειάζεται να πηγαίνουμε. Αυτό εξυπηρετεί τις προσωπικές μας ανάγκες αλλά και την επιχείρησή μας. Για παράδειγμα, μπορέσαμε να διασχίσουμε τον πλανήτη για να βρούμε το πιο κατάλληλο μέρος για να παραγάγουμε τα προϊόντα μας. Είμαστε απλώς δύο άντρες από τη Νέα Ζηλανδία, αλλά μπορούμε να συμμετέχουμε στο διεθνές εμπόριο – αυτό δεν συνέβαινε πριν από 10 ή 20 χρόνια.

Ποια είναι τα μειονεκτήματα της «εργασίας χωρίς σύνορα»;

Ο πειρασμός να κινείσαι γρήγορα. Όταν κοιτάς ολόκληρο τον κόσμο ως ένα μέρος γεμάτο ευκαιρίες, πάντα υπάρχει ένας τρόπος για να επισκέπτεσαι. Είναι καταπληκτικό συναίσθημα, αλλά αν δεν είσαι προσεκτικός, μπορεί να γίνει εξουθενωτικό.

Πόσο συχνά ταξιδεύετε; Πώς προγραμματίζετε τα ταξίδια σας;

Πολύ συχνά και την τελευταία στιγμή!

Πρέπει να είναι κανείς ευκατάστατος για να κάνει αυτό που κάνετε;

Αν αύριο θέλεις να παρατήσεις τα πάντα και να γίνεις ψηφιακός νομάς, θα ήταν πιο εύκολο να έχεις ένα κομπόδεμα. Εμείς ξεκινήσαμε ως φοιτητές, δουλεύοντας σε διάφορες δουλειές και μαζεύοντας χρήματα για τα ταξίδια. Τρώγοντας νουντλς και ταξιδεύοντας με βανάκι. Πρέπει να έχεις αυστηρό πρόγραμμα και κάποια χρήματα για να ξεκινήσεις. Μετά, πρέπει να δουλέψεις πολύ σκληρά όσο καιρό χρειάζεται για να αποκτήσεις τις απαραίτητες δεξιότητες. Μας πήρε χρόνια για να ξεκινήσουμε μια επιτυχημένη επιχείρηση που θα μας επέτρεπε να ζούμε στον δρόμο full time.

Πόσα χρήματα χρειάζεσαι για να γίνεις ψηφιακός νομάς;

Η απάντηση είναι: τόσα όσα θέλεις. Μπορείς να ζεις άνετα με 1.000 αμερικανικά δολάρια σε πολλά μέρη στη νοτιοανατολική Ασία. Μη σκέφτεστε τον ψηφιακό νομαδισμό σαν ένα είδος διακοπών, αλλά σαν μια θετική κίνηση καριέρας.

Jane Beresford

—

Συγγραφέας, ραδιοφωνική παραγωγός

Δεν θεωρώ τον εαυτό μου ούτε ψηφιακό νομά ούτε location independent entrepreneur. Είμαι απλώς ένας ελεύθερος επαγγελματίας που δεν έχει σταθερή βάση και σταθερό ωράριο εργασίας. Παλιά δούλευα στο BBC, τώρα είμαι υπεύθυνη για το podcast και το μπλογκ TMBA, τα οποία προσφέρουν ύλη σχετική με την «επιχειρηματικότητα χωρίς σύνορα».

Υπάρχει ένας μύθος για το τι σημαίνει «επιχειρηματικότητα χωρίς γεωγραφικούς περιορισμούς». Δεν σημαίνει ότι ταξιδεύω όλη την ώρα, ότι βρίσκομαι μονίμως σε ένα αεροδρόμιο με μια βαλίτσα στο χέρι. Πολλοί άνθρωποι δουλεύουν στο σπίτι τους και έχουν την ελευθερία να μπορούν να ζήσουν για 2 ή 3 μήνες σε ένα μέρος που τους αρέσει (εγώ, για παράδειγμα, φέτος διάλεξα την Ελλάδα). Αν με ρωτούσες τι είναι το κίνημα του «location independent», θα έλεγα «ελευθερία». Οι ψηφιακοί επιχειρηματίες θέλουν απλώς να αποκτήσουν εισόδημα και να συγκεντρώσουν πλούτο με τους δικούς τους όρους. Ορισμένοι είχαν δουλειές σε πολυεθνικές και μισούσαν την πολιτικολογία του γραφείου και το γεγονός ότι έπρεπε να ξοδεύουν τόσο χρόνο στην καθημερινή μετακίνηση. Κάποιοι έχουν πάθος για την ποδηλασία ή το σερφ και θέλουν να ζουν μακριά από τις μητροπόλεις. Άλλοι πάλι απλώς επιδιώκουν να εργάζονται σε δουλειές με πιο ευέλικτο ωράριο, για να μπορούν να περνούν περισσότερο χρόνο με τα παιδιά και τις οικογένειές τους.

Είναι αλήθεια ότι οι επιχειρήσεις που φτιάχνουν αυτοί οι νέου τύπου επιχειρηματίες βασίζονται στο ίντερνετ –το ηλεκτρονικό εμπόριο ή το ψηφιακό

μάρκετινγκ για παράδειγμα- και άρα μπορούν να τις «τρέξουν» από οπουδήποτε. Ομως στην πραγματικότητα και οι παραδοσιακές επιχειρήσεις θα μπορούσαν να δημιουργήσουν περισσότερες ευκαιρίες για περισσότερη ευελιξία. Πόσοι πραγματικά πρέπει να κάθονται στα γραφεία τους 9 με 5, πέντε ημέρες την εβδομάδα, για να κάνουν σωστά τη δουλειά τους; Οι εργοδότες που καταλαβαίνουν αυτή τη νέα τάση τη βλέπουν σαν μια ευκαιρία να προσλαμβάνουν το καλύτερο και φθηνότερο εργατικό προσωπικό, όπου και αν αυτό βρίσκεται.

Πιστεύω ότι στο μέλλον τμήματα εταιρειών, όπως αυτό του ανθρώπινου δυναμικού ή το λογιστήριο, θα αντικατασταθούν από εταιρείες που ειδικεύονται σε αυτές τις υπηρεσίες και μπορούν να τις κάνουν φθηνότερα και μέσα από το διαδίκτυο. Το έχουμε ήδη δει αυτό να συμβαίνει με εταιρείες όπως το Bean Ninjas, το οποίο παρέχει online λογιστική. Και αυτό αποδεικνύει ότι οι επιχειρήσεις χωρίς φορολογική έδρα ή μόνιμη βάση θα συνεχίσουν να μεγαλώνουν.

Anca, Adrian, Barbara, Kim

—

Επιβάτες στο Coboat

Ο Αντριαν είναι λογιστής από τη Ρουμανία. Η Ανκα, η κοπέλα του, ασχολείται με το μάρκετινγκ των μέσων κοινωνικής δικτύωσης. Η Κιμ είναι Αμερικανίδα κειμενογράφος που έχει έδρα το Χονγκ Κονγκ, ενώ η Μπάρμπαρα είναι από τη Γερμανία και είναι ταξιδιωτική μπλόγκερ. Ολοι τους δούλευαν παλιότερα σε γραφεία. Αυτή είναι μια συζήτηση που εξελίχθηκε μαζί τους πέρυσι το καλοκαίρι, πριν σαλπάρουν από τον Πειραιά προς τη Λήμνο με το Coboat, ένα καταμαράν που λειτουργεί ως χώρος εργασίας για ψηφιακούς νομάδες.

Ανάμεσα στους συνταξιδιώτες του Coboat ήταν και η Ελένη Ατσικμπάση, που κάνει προσπάθειες να μετατρέψει το Birds Bay, το κατάλυμά της στη Λέσβο, σε ένα μέρος όπου οι ψηφιακοί νομάδες μπορούν να εργάζονται και να ανταλλάσσουν ιδέες.

Ανκα: Οι φίλοι μου δεν με καταλαβαίνουν. Με βλέπουν να είμαι όλη μέρα στο Twitter και στο Facebook και δεν αναγνωρίζουν ότι δουλεύω.

Κιμ: Υπάρχει χάσμα ανάμεσα στο δικό μου λαϊφστάιλ και εκείνο των φίλων μου που δουλεύουν σε μεγάλες διαφημιστικές εταιρείες και ενδιαφέρονται να πάρουν προαγωγή, να κάνουν παιδιά. Όταν τους λέω ότι θα πάω στην Ταϊλάνδη να δουλέψω, εύχονται να μπορούσαν να κάνουν το ίδιο.

Αντριαν: Είδαμε την τάση του ψηφιακού νομαδισμού σαν μια ευκαιρία. Δουλεύω ως λογιστής, αλλά έχω αποφασίσει να ανοίξω μια επιχείρηση στη Ρουμανία με

ταξιδιωτικό εξοπλισμό για ψηφιακούς νομάδες.

Μπάρμπα: Άλλοι άνθρωποι το έχουν ανάγκη, αλλά σε εμάς δεν αρέσει η ζωή στο γραφείο. Μας αρέσει να δουλεύουμε δίπλα στη θάλασσα, να περπατάμε στη φύση όταν κάνουμε διάλειμμα. Μας ξεκουράζει, μας γεμίζει ενέργεια, με αποτέλεσμα να είμαστε πιο αποδοτικοί στη δουλειά μας.

Κιμ: Δεν χρειάζεται να εργάζεσαι ένα οκτάωρο για να παράγεις. Μπορεί να αποδίδεις περισσότερα σε λιγότερες ώρες.

Ανκα: Στους εργαζομένους μου δίνω προθεσμίες και απλώς ζητώ από εκείνους καλά αποτελέσματα. Δεν με ενδιαφέρει πότε εργάζονται, αρκεί να παραδίδουν τη δουλειά στην ώρα τους.

Κιμ: Νομίζω ότι το 9-5 καθιερώθηκε στη βιομηχανική επανάσταση. Το ωράριο του εργοστασίου μετά μεταφέρθηκε στα γραφεία. Όμως τώρα ζούμε σε διαφορετικές εποχές και δεν έχει κανένα νόημα αυτό.

Ανκα: Η Ρουμανία είναι το μέρος όπου έχω την οικογένεια, αλλά το σπίτι μου μπορεί να είναι οπουδήποτε στον κόσμο.

Μπάρμπα: Είναι φθηνότερα να ταξιδεύεις από το να ζεις μόνιμα στη Γερμανία, όπου το κόστος ζωής είναι ακριβό, ειδικά αν θέλεις μια ποιότητα.

Δεν είναι κουραστικό να ταξιδεύετε συνέχεια;

Αντριαν: Ναι, αλλά υπάρχει το «σλόου τράβελινγκ» (αργό ταξίδι), που σημαίνει ότι μπορείς να εγκατασταθείς σε ένα μέρος για μερικούς μήνες. Δεν χρειάζεται να ταξιδεύεις κάθε εβδομάδα. Ο ψηφιακός νομαδισμός, άλλωστε, δεν έχει να κάνει μόνο με το ταξίδι. Στην παλιά μου δουλειά ταξίδευα συχνά, αλλά είχα μόνο μία μέρα ελεύθερη για τον εαυτό μου. Τώρα μπορώ να κάθομαι σε ένα μέρος για μία με δύο εβδομάδες, να γνωρίσω τον τόπο, τους ανθρώπους του, την ιστορία του, να αποκτήσω αναμνήσεις. Δεν πάω απλώς να δω τρία μέρη και να τραβήξω εκατοντάδες φωτογραφίες με το κινητό.

Τι γίνεται σε περίπτωση που ασθενήσετε;

Κιμ: Εγώ έχω διεθνή ταξιδιωτική ασφάλεια.

Ανκα: Σίγουρα ο ψηφιακός νομαδισμός δεν είναι για τον καθένα. Αλλά εδώ βλέπουμε ότι το κάνουν και οικογένειες. Στην πρώτη κρουαζιέρα με το Coboat είχαμε γνωρίσει τη Σαμπρίνα, που αυτή την περίοδο βρίσκεται στο Μαρόκο με τη δίχρονη κόρη της.

Περιοδικό “Κ”

Πηγή: kathimerini.gr